

Klachtencommissie Fivoor

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 9 november 2023 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De commissie stelt vast dat klager bij [locatie Fivoor] is opgenomen in het kader van een zorgmachtiging [d.d.] met een geldigheidsduur van 6 maanden. De rechtbank [lcoatie] heeft in haar beschikking van [d.d.] geoordeeld dat klager lijdt aan een psychische stoornis, in de vorm van schizofreniespectrum- en ander psychotische stoornissen. Daarnaast heeft de rechtbank geoordeeld dat klager lijdt aan een middelgerelateerde en verslavingsstoornis. Deze stoornissen leidt tot ernstig nadeel.

De zorgmachtiging legitimeert, onder meer en voor zover relevant voor de klacht, het toedienen van medicatie als vorm van verplichte zorg.

De commissie stelt het volgende voorop.

Verplichte zorg in het kader van een zorgmachtiging kan worden verleend om ernstig nadeel af te wenden en/of de geestelijke gezondheid van een betrokkene te stabiliseren en/of de geestelijke gezondheid van een betrokkene dusdanig te herstellen dat hij zijn autonomie zo veel mogelijk herwint. Aan een betrokkene kan verplichte zorg worden verleend als zijn gedrag als gevolg van zijn psychische stoornis tot ernstig nadeel voor hemzelf of anderen leidt.

Iedere vorm van verplichte zorg dient met terughoudendheid te worden toegepast en vooraf getoetst te worden aan de algemene beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, effectiviteit en veiligheid. Deze toetsing moet ertoe leiden dat de verplichte zorg alleen wordt ingezet als uiterste middel, als er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg meer zijn. Daartoe moet worden beoordeeld of er geen lichtere interventies mogelijk zijn en of de verplichte zorg effectief is en het (aanzienlijk risico op) ernstig nadeel ook daadwerkelijk wegneemt. De toetsing houdt ook in dat wordt beoordeeld of de verplichte zorg mogelijk nadelige gevolgen op de lange termijn voor een betrokkene met zich meebrengt.

Met betrekking tot de daadwerkelijke uitvoering van iedere vorm van verplichte zorg stelt de zorgverantwoordelijke van een betrokkene een schriftelijke beslissing op met een inhoudelijke motivering. De geneesheer-directeur stuurt de betrokkene (en zijn advocaat en eventuele vertegenwoordiger) een afschrift van die beslissing met een brief die de betrokkene informeert over de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door een patiëntvertrouwenspersoon.

De commissie stelt vast dat de schriftelijke beslissing [d.d.] tot toediening van orale en intramusculaire medicatie naar behoren zijn gemotiveerd en aan klager zijn uitgereikt. Een afschrift van de schriftelijke beslissingen zijn met een informatiebrief door de geneesheer-directeur aan klager toegezonden.

De commissie overweegt verder als volgt.

De bezwaren van klager ten aanzien van de depotmedicatie komen er op neer dat de depotmedicatie volgens klager niet noodzakelijk is, omdat hij de medicatie in tabletvorm in zal nemen. Daarnaast geeft klager aan dat hij veel bijwerkingen heeft van de depotmedicatie, zoals vermoeidheid en pijn op de plek waar de injectie is gezet. Uit de stukken en hetgeen door verweerder ter zitting naar voren is gebracht blijkt daarentegen dat klager niet medicatietrouw is. In het algemeen geldt dat het gebruik van antipsychoticum een gunstig effect heeft op psychotische stoornissen en ook in overeenstemming

is met de richtlijn voor de behandeling van psychosen. Verweerder heeft ter zitting aangegeven dat bij klager wordt gestreefd naar een stabiel toestandbeeld. Om klager te stabiliseren krijgt hij antipsychoticum middels depotmedicatie toegediend omdat hij niet medicatietrouw is bij het nemen van orale medicatie. Enige verbetering van het toestandbeeld van klager sinds de start met depotmedicatie wordt inmiddels waargenomen, blijkens de decursus en de toelichting van verweerders ter zitting.

De commissie is van oordeel dat de beslissingen tot het toedienen van depotmedicatie middels een injectie op goede gronden zijn genomen. De commissie stelt daarbij vast dat aan de algemene beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en effectiviteit is voldaan.

De commissie stelt vast dat er sprake is van een psychotische toestandbeeld bij klager dat in verband met een dreigend ernstig nadeel voor hem zelf en voor zijn omgeving behandeld dient te worden. Nu vast is komen te staan dat klager meermaals medicatieontrouw is geweest en dat naar verwachting ook in de toekomst zal zijn, acht de commissie gecontroleerde toediening door middel van een depot noodzakelijk.

De commissie acht de klacht, gelet op bovenstaande, ongegrond.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht ongegrond.